

ГЕВЕ́КЕ Павло Павлович (03(16). 06. 1908, м. Кашира, нині Моск. обл., РФ — 09. 04. 2006, Донецьк) — скульптор. Член НСХУ (1948). Учасник 2-ї світової війни. Бойові нагороди. Закін. Київський художній інститут (1938; викл. [М. Гельман](#), [Б. Кратко](#)). Основні галузі — станк. та монум. скульптура. Учасник респ. мистецьких

виставок від 1939. Персон. — у Донецьку (1969). Автор ціліс. композицій, пластич. образів, наповнених динамікою та експресією. Роботи зберігаються у музеях Донеччини.

Основні твори

портрети - «Т. Шевченко в Україні», М. Курако (обидва - 1952), геолога Л. Лутугіна (1953); «Перші вимоги» (1955), «Д. Менделєєв у шахті» (1958); пам'ятник Б. Хмельницькому (1964), архіт.-скульптур. меморіал пам'яті полеглих воїнів під час 2-ї світової війни у смт Старобешеве Донец. обл. (1970), пам'ятний знак на місці стоянки запороз. козаків (1977, м. Селідове Донец. обл.), «А. Куїнджі. Ніч на Дніпрі» (1982).

Рекомендована література

1. Илюшин С. Скульптор П. Гевеке // Донбасс. 1965. № 3;
2. Його ж. Коли оживає камінь // Рад. Донеччина. 1967, 11 листоп.;
3. Удовиченко Є. Почерк майстра // Там само. 1983, 1 лип.

[Р. Г. Клименко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Гевеке Павло Павлович / Р. Г. Клименко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-28927>. – Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).